

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CCXXIII. Differentia 8. Iure Canonico, qui monachum carnaliter cognovit, si
clericus est, deponitur, si verò laicus, excommunicatur,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

CCXXIII.

DIFFERENTIA 8.

Iure Canonico, qui monacham carnaliter cognovit, si clericus est, deponitur, si vero laicus, excommunicatur, c. Si quis episcopus 27. q. 1. c. Si quis Sacerdos 30. q. 1. Iure civili autem laicus capite plectitur: 1. Si quis non dicam, C. de episc. & cler. Bartol. 83. Ioann. Bapt. à S. Blasio 115.

I. **S**extæ Synodi in Trullo sanctio est, *c. Si quis episcopus aut presbyter, aut quicumque alius de clero cum muliere Deo consecrata mœchatus deponatur, laicus verò excommunicetur. Sed non majorem pœnam laico mœcho à Synodo decretam esse, miratur Glossa, cum leges majorem imponant: quasi verò in Ecclesia Christi pœna reperiat, quæ excommunicationem vincat. c. Corripiantur 24. q. 3. damnatio, quam episcopale iudicium facit, pœna est, quæ major in Ecclesia esse nulla potest, c. Auctoritatem 15. q. 6. Excommunicatio gladius est, malos à bonis separans. Quòd si pœnam duplicatam desiderat in c. Si quis Sacerdos 30. q. 1. extat: ubi Sacerdos cum filia spiritali fornicatus ab officio depositus jubetur peregrinando duodecim annis pœnitere; postea monasterium ingredi, ibique cunctis diebus vitæ suæ Deo servire. Ergo pœnam publicam, & solennem Sacerdos ager? Concedit Glossa, si absque spe restitutionis depositus sit. V. Ignat. Lopez. *Pr. c. crim. c. 85.**

II. Legum rigor Ioviniano Impera-

tori debetur. *Is incitata l. 5. C. de episc. & cler. ita constituit: Si quis non dicam rapere, vel attentare tantum jungendi matrimonii causâ sacratissimas Virgines ausus fuerit, capitali pœnâ feriat. Carb. in Pract. l. 2. c. 3. Dornsp. Tr. de except. caus. crim. P. 1. Sect. 2. c. 5. n. 161. & Glossa Gottofredi notat hanc lege puniri etiam conatum, quod minime insolens, si intelligas de eo conatu, qui foris apparet, & effectui proximus est, qualis reperitur in eo, qui pudicitiam pueri, vel puellæ attentat, ubi, cum propter impedimentum extrinsecum consummare flagitium non potest, non minus supplicii reus censetur, quam si omnino perfecisset, ut supra in differentia CCXVII. & latius in Part. 3. Summa Jur. Canon. tit. de pœn. diximus. Exempla v. apud Menoch. casu 36. qui addit pœnâ extraordinariâ perstringi eos, qui animi malitiam qualicumq; externo opere produnt.*

* *
*

CCXXIV. DIE